

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำความผิดที่สร้างความเสียหายทั้งต่อเหยื่อ ครอบครัวของเหยื่อ ตลอดจนสังคมที่ต้องอยู่ในภาวะหวาดวิตกและไม่มั่นใจในความปลอดภัยของคน โดยมูลเหตุของการข่มขืนกระทำชำเราอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยที่ต่างกัน เช่น ความบกพร่องทางจิต การถูกชักจูงโดยอิทธิพลของสิ่งชั่วๆ เป็นต้น ทั้งนี้ การข่มขืนกระทำชำเราอาจสร้างความเสียหายยิ่งขึ้นหากเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นจากผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดซ้ำซึ่งมูลเหตุของการกระทำผิดซ้ำอาจเกิดจากความผิดปกติทางจิตของผู้กระทำหรือการที่ผู้กระทำกระทำความผิดซ้ำเพราะความขมใจ

ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในส่วนของความผิดทางเพศนับเป็นปัญหาที่สำคัญและสร้างความเสียหายต่อทั้งเหยื่อของการกระทำความผิดและต่อสังคมส่วนรวม ประเทศสหรัฐอเมริกา เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงมีการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษ ซึ่งเป็นมาตรการที่ดำเนินการแจ้งให้ประชาชนในชุมชนที่ผู้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราที่พ้นโทษแล้วประสงค์จะใช้เป็นที่อยู่ได้รับทราบ ว่าผู้กระทำความผิดรายดังกล่าวได้เข้ามาอาศัยภายในชุมชนแล้ว โดยในแต่ละมลรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมีส่วนช่วยให้ประชาชนตระหนักและตื่นตัวในการแสวงหาหนทางในการป้องกันตนเองและบุตรหลานมิให้ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืนกระทำชำเรา

แม้ประเทศไทยจะได้มีการบัญญัติมาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองสังคมจากผู้กระทำความผิดบางประเภทไว้ที่เรียกว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัย อันได้แก่ การกักกัน การห้ามเข้าเขตกำหนด การเรียกประกันทัณฑ์บน การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล การห้ามประกอบอาชีพบางอย่างหรือกระบวนการเพิ่มโทษก็ตาม แต่จะเห็นได้ว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่บัญญัติขึ้นยังไม่มีวิธีการในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษ ประกอบกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่บัญญัติขึ้นไม่สามารถบังคับใช้ให้ครอบคลุมผู้กระทำความผิดบางลักษณะ หรือแม้กระทั่งกระบวนการเพิ่มโทษเองก็ยังมีข้อบกพร่องสำคัญบางประการเป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดยังมีโอกาสที่จะกระทำความผิดขึ้นอีกได้ โดยข้อบกพร่องที่สำคัญของมาตรการทางกฎหมายตามที่กล่าวมานั้นอาจพิจารณาได้ดังนี้

1. การกักกัน หมายถึง การควบคุมผู้กระทำความผิดคดีนิสสัยไว้ในเขตกำหนดเพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อคัดค้านิสสัย และเพื่อฝึกหัดอาชีพ¹ ทั้งนี้ คำว่า “ผู้กระทำความผิดคดีนิสสัย” หมายถึง ผู้กระทำความผิดที่เป็นอันตรายสำหรับสาธารณชนทั่วไปอันเนื่องมาจากความคุ้นเคยกับการกระทำผิดกฎหมาย² โดยผู้กระทำความผิดที่ศาลมีคำสั่งให้กักกันได้นั้นต้องเป็นผู้ที่เคยถูกศาลพิพากษาให้กักกันมาแล้ว หรือเคยถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 6 เดือนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ครั้งในความผิดความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน, ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน, ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา, ความผิดเกี่ยวกับเพศ, ความผิดต่อชีวิต, ความผิดต่อร่างกาย, ความผิดต่อเสรีภาพ, ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน³ แต่จะเห็นได้ว่าการกักกันเป็นมาตรการที่ใช้วิธีการควบคุมผู้กระทำความผิดเอาไว้ชั่วคราวเพื่อที่จะไม่ให้ผู้นั้นมีโอกาสกระทำความผิดและประชาชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ด้วยความปลอดภัยได้ในระยะหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าผู้นั้นได้รับการปล่อยตัวจากการกักกันแล้ว สังคมหรือสาธารณชนก็ไม่สามารถล่วงรู้ถึงพฤติกรรมของผู้นั้นได้ ต่างกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศที่สังคมสามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าผู้นั้นเคยกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศมาแล้วหรือไม่

2. การห้ามเข้าเขตกำหนด หมายถึง การห้ามมิให้เข้าไปในท้องที่หรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในคำพิพากษา⁴ โดยวิธีการนี้จะบังคับใช้กับผู้กระทำความผิดที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ โดยโทษนั้นต้องเป็นโทษจำคุก และศาลเห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยของประชาชน ไม่ว่าจะโทษที่จะได้มีคำขอมานหรือไม่⁵ ทั้งนี้แม้ว่าวิธีการนี้จะช่วยตัดโอกาสผู้กระทำความผิดมิให้เข้าไปในท้องที่หรือสถานที่ที่มีส่วนจูงใจให้ผู้นั้นกระทำความผิดขึ้นอีกก็ตาม แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องในส่วนที่ศาลไม่สามารถกำหนดให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงอันอาจเกิดจากการที่ผู้พิพากษาไม่อาจคาดการณ์ถึงสถานที่ดังกล่าว และในขณะเดียวกันศาลก็ไม่อาจห้ามผู้กระทำความผิดเข้าไปในสถานที่ต่างๆ ได้ในทุกสถานที่ เพราะจะเป็นการกระทบต่อสิทธิตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้น การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศผู้กระทำความผิดสามารถกระทำได้ในทุกสถานที่ โดยอาจอาศัยช่องว่างที่เกิดขึ้นกระทำความผิดในสถานที่อื่นที่มีได้ระบุไว้ในคำพิพากษา

3. การเรียกประกันทัณฑ์บน หมายถึง การที่ผู้นั้นสัญญาต่อศาลว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายหรือก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นภายในเวลาที่ศาลกำหนด ทั้งนี้ หากฝ่าฝืน

¹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 40.

² คณิต วนคร, กฎหมายอาญากฎทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : วิทยุชน, 2547), หน้า 404.

³ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 41.

⁴ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 44.

⁵ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 45.

จะยินยอมชำระเงินให้แก่ศาลตามจำนวนที่ระบุไว้ในทัณฑ์บน⁶ โดยศาลจะมีคำสั่งเรียกประกัน ทัณฑ์บนเมื่อความปรากฏแก่ศาลตามข้อเสนอของพนักงานอัยการว่าผู้ันจะก่อเหตุร้าย ให้เกิด ภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรือเมื่อศาลไม่ลงโทษผู้ถูกฟ้องแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ ถูกฟ้องน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น⁷ ทั้งนี้ ในส่วนของการ เรียกประกันทัณฑ์บนนั้นก็มิใช่ข้อบกพร่องเช่นกัน กล่าวคือ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญากำหนด เงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เป็นทัณฑ์บนไว้ไม่เกิน 5 พันบาท ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นจำนวนที่ ไม่มาก และไม่สามารถบังคับมิให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวได้ ประกอบกับการกระทำ ความผิดประเภทนี้เกิดขึ้นจากความต้องการทางเพศ เมื่อบุคคลดังกล่าวมีความต้องการทางเพศ เกิดขึ้น ก็อาจไม่คำนึงถึงมาตรการทำทัณฑ์บน โดยเหตุนี้การทำทัณฑ์บนย่อมไม่อาจมีผลเป็นการ หยุดยั้งการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้

4. การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล คือ การควบคุมบุคคลผู้มีความผิดปกติบางประการไว้ใน สถานพยาบาลเพื่อไม่ให้ผู้นั้นกระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นและเพื่อดำเนินการ บำบัดรักษาผู้นั้นจนเป็นปกติ วิธีการคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลนี้แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

4.1 การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลเพราะเหตุจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ซึ่ง การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลเพราะเหตุจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือนนี้มีข้อบกพร่องใน ส่วนที่ว่า การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลนั้นแม้จะช่วยให้สังคมเกิดความปลอดภัยขึ้นในระดับหนึ่ง แต่เมื่อผู้กระทำความผิดพ้นมาจากสถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะมีอาการทางจิตหรือไม่ ไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน อาการทางจิตอาจจะเกิดกำเริบขึ้นเมื่อใดก็ได้ ซึ่งบุคคลที่มีอาการทาง จิตแล้วไปกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอาจมีลักษณะของการกระทำความผิดซ้ำ เพราะฉะนั้นด้วย เหตุนี้เอง จะเห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลของผู้นั้นและให้มีการตรวจสอบข้อมูลได้ก็จะเป็นความ ปลอดภัยสำหรับผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้นั้นและจะต้องตกเป็นเหยื่อของการกระทำความผิด

4.2 การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล อันสืบเนื่องจากการเสพสุราเป็นอาจิมหรือการเป็นผู้ ดินยาเสพติดให้โทษ โดยศาลจะมีคำสั่งให้คุมตัวไว้ในสถานพยาบาลในกรณีเช่นนี้เมื่อศาลเห็นว่า ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกับการเสพสุราเป็นอาจิม หรือการเป็นผู้ดินยาเสพติดให้ โทษ และศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุกหรือพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษหรือรอ การลงโทษ⁸ ทั้งนี้ การคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลในกรณีเช่นนี้มีข้อบกพร่องในส่วนที่วิธีการนี้ได้ กำหนดเงื่อนไขของผู้ที่จะอยู่ภายใต้บังคับมาตรการนี้ไว้เพียงว่าจะต้องเป็นผู้ที่กระทำความผิด

⁶ ณรงค์ ใจหาญ, กฎหมายอาญา : ว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2543), หน้า 149-150.

⁷ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 46.

⁸ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 49.

เกี่ยวข้องกับการเสพยาเป็นอาชญา หรือการเป็นผู้คิดยาเสพติดให้โทษ ผู้กระทำความผิดทางเพศจึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรการในส่วนนี้ได้

5. การห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง หมายถึง การห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดประกอบอาชีพบางอาชีพที่ผู้นั้นอาจอาศัย โอกาสที่ประกอบอาชีพดังกล่าวกระทำความผิดขึ้น เช่น ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเด็กหรือพยาบาลหรือบุรุษพยาบาลอาศัย โอกาสข่มขืนกระทำชำเราเด็กหรือผู้ป่วยที่อยู่ในความดูแลของตน ซึ่งการห้ามประกอบอาชีพมีข้อบกพร่องในส่วนที่ว่าศาลสั่งห้ามประกอบอาชีพได้เฉพาะภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันพ้นโทษ⁹ ทำให้ผู้กระทำความผิดสามารถกลับมาประกอบอาชีพดังกล่าวอีกได้หลังพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หรือผู้นั้นอาจกระทำความผิดโดยไม่อาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ควรที่จะให้สังคมได้รับรู้ว่าบุคคลใดที่ได้มีการกระทำความผิดทางเพศซ้ำๆ และเป็นบุคคลที่เป็นอันตราย

6. การเพิ่มโทษ หมายถึง มาตรการทางกฎหมายที่กำหนดให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดมาแล้ว ต้องรับโทษหนักขึ้นเพื่อให้ผู้นั้นเกิดความเข็ดหลาบและไม่กระทำความผิดใดๆขึ้นอีก การเพิ่มโทษนั้นแตกต่างจากเหตุลดหรือขจัดโทษที่การเพิ่มโทษเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดเคยกระทำความผิดแล้วกลับมากระทำความผิดซ้ำอีกครั้งจึงมีการเพิ่มโทษเพื่อให้ผู้นั้นเกิดความเข็ดหลาบและไม่กล้ากระทำความผิดขึ้นอีก ส่วนเหตุลดหรือขจัดโทษ หมายถึง การที่ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นในการกระทำความผิดในครั้งนั้นๆ เพราะเหตุที่ผู้นั้นกระทำการ ในลักษณะที่รุนแรงหรืออุกอาจ เช่น การที่ผู้กระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเรา มีการใช้อาวุธ ในขณะที่ทำการข่มขืนนั้น ถือว่าการใช้อาวุธเป็นเหตุลดหรือขจัดโทษที่ผู้นั้นต้องรับโทษหนักขึ้น

ทั้งนี้ ในส่วนของการเพิ่มโทษนี้มีข้อบกพร่องในส่วนที่การเพิ่มโทษนั้นอาจทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความหลาบจำหรือไม่ก็ได้ ทั้งสังคมไม่สามารถรับรู้ได้ว่าบุคคลนั้น ได้มีการกระทำความผิดจนกระทั่งมีการเพิ่มโทษ แต่ถ้ามีมาตรการเปิดเผยข้อมูลสังคมก็จะได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้มีการตรวจตราและระมัดระวังป้องกันตนได้

เมื่อพิจารณาจากมาตรการที่มีอยู่ จะเห็นได้ว่า มาตรการต่างๆยังมีข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดซึ่งส่งผลให้การควบคุมและป้องกันการกระทำความผิดทางเพศซ้ำไม่อาจเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษเป็นมาตรการอีกมาตรการหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อประชาชนที่จะได้รับทราบว่าบุคคลที่อยู่ในข่ายที่จะก่ออันตรายได้เข้ามาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับตน เพื่อที่จะได้หามาตรการในการป้องกัน และในขณะเดียวกันยังเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายอีกด้วย เนื่องจากประชาชน

⁹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50.

ที่ได้รับทราบข้อมูลจะมีส่วนช่วยในการสอดคล้องบุคคลดังกล่าวมิให้กระทำความผิดขึ้นอีก ด้วยเหตุที่กล่าวมาผู้เขียนจึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินการศึกษาถึงความเหมาะสมว่าจะสามารถนำมาตรการดังกล่าวมาบังคับใช้ประเทศไทยได้หรือไม่ และหากมีความเหมาะสมที่จะนำมาบังคับใช้ควรจะบังคับใช้ในลักษณะใด หนึ่ง เพื่อให้การศึกษามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงจะดำเนินการศึกษาถึงกระบวนการในการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศของสหรัฐอเมริกานั้นต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากกระบวนการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ โดยในส่วนของกระบวนการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกานั้นประกอบด้วยกระบวนการที่ทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศมีความทันสมัยและถูกต้องอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษากระบวนการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกามีส่วนช่วยให้การนำมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศมาบังคับใช้ในประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษของประเทศสหรัฐอเมริกา
2. เพื่อดำเนินการศึกษาว่าในส่วนของประเทศไทยนั้นจะสามารถนำมาตรการดังกล่าวมาบังคับใช้ได้หรือไม่
3. ศึกษาถึงแนวทางการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวในประเทศไทยว่าควรจะนำมาใช้บังคับในลักษณะใด
4. ศึกษาถึงแนวทางในการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการลงทะเบียนดังกล่าวจะนำมาใช้ในกระบวนการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศต่อไป

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษของประเทศสหรัฐอเมริกา
2. เพื่อทราบถึงความเหมาะสมที่จะนำมาตรการดังกล่าวมาใช้บังคับในประเทศไทย
3. เพื่อทราบว่าหากมาตรการดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะนำมาบังคับใช้ในประเทศไทยแล้ว ควรจะนำมาบังคับใช้ในลักษณะใด

4. เพื่อทราบถึงแนวทางในการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการลงทะเบียนดังกล่าวจะนำมาใช้ในกระบวนการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศต่อไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ใช้วิธีวิจัยทางนิติศาสตร์โดยศึกษาถึงประวัติความเป็นมา หลักเกณฑ์ ข้อดีและข้อบกพร่องของมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษของประเทศสหรัฐอเมริกา และศึกษาถึงความเหมาะสมในการที่จะนำมาบังคับใช้ในประเทศไทยโดยจะพิจารณาจากมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในประเทศไทยว่าเพียงพอที่จะควบคุมปัญหาการกระทำผิดซ้ำในความผิดทางเพศเพียงพอแล้วหรือไม่ และมีบทบัญญัติกฎหมายใดที่มีลักษณะเป็นการห้ามมิให้นำมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราหลังพ้นโทษมาใช้บังคับบ้าง ตลอดจนพิจารณาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและสภาพสังคมไทยว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้มาตรการดังกล่าวมาใช้บังคับหรือไม่

1.5 สมมติฐาน

การข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมโดยรวม นอกจากผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดความผิดจะได้รับผลกระทบต่อร่างกาย ชื่อเสียงและจิตใจแล้ว การกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราซึ่งปรากฏขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่ายังก่อให้เกิดความหวาดวิตกต่อคนในสังคม ด้วยเหตุนี้เองในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงได้มีมาตรการในการป้องกันเหยื่อ โดยนำวิธีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรามาใช้เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในชุมชนได้รับทราบถึงตัวบุคคลและประวัติของผู้กระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งนับเป็นผลดีในการคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและยังเป็นการป้องปรามมิให้การกระทำผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในสังคม สร้างความมั่นใจให้กับสังคมโดยรวม เมื่อพิจารณาในส่วนของประเทศไทย พบว่ายังไม่มีมาตรการเช่นนี้มาบังคับใช้ ประกอบกับมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยที่บังคับใช้อยู่ อันได้แก่ วิธีการเพื่อความปลอดภัยและการเพิ่มโทษยังมีข้อบกพร่องบางประการเป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดอาจหวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีกได้ จึงควรมีมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศของประเทศสหรัฐอเมริกามาวิเคราะห์เพื่อบังคับใช้ในประเทศไทย

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้วิธีการค้นคว้าวิจัยเอกสาร โดยการค้นคว้าจากเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จากหนังสือ วารสาร ตำบทยกกฎหมาย บทความ และเอกสาร ตลอดจนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ หาข้อสรุป